

Conjunt de la Plaça Font del Lleó

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça de la Font del Lleó, s/n
Alçada: 206

Coordenades:

Latitud: 41.6345
Longitud: 2.16191
UTM Est (X): 430195
UTM Nord (Y): 4609536

Classificació

Número de fitxa 08033 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modern
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU,1992)
Número inventari Sí (IPA 34616)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)

Fitxes associades:

[Museu Thermalia](#)
[Conjunt de Can Alrich](#)
[Can Rius](#)

Balneari Broquetas

Termes romanes

Font del Lleó

Autoria de la fitxa

Laura Bosch Martínez

Data de registre de la fitxa:

dl., 22/09/2008 - 02:00

Descripció

La plaça de la Font del Lleó, és el centre neuràlgic de l'antiga vila romana i medieval de Caldes. Els orígens del carrer remunten a l'època romana, ja que al voltant d'aquesta plaça es disposà un gran complex termal. L'arquitectura de la plaça és força heterogènia degut al gran nombre de reconstruccions i modificacions que ha sofert. Un exemple clar és la convivència d'edificis com les termes del segle I aC/ II dC amb edificis moderns del segle XXI com l'ajuntament. La plaça presenta un traçat irregular, quedant connectada a través dels carrers de Joan Samsó, de Barcelona, de Santa Susanna, del Pont, de Vic, i el carrer Nou; des del mes d'octubre de l'any 2008, també s'hi pot accedir des dels jardins de Can Rius, que comuniquen a través del pont.

En aquesta plaça hi ha representats varis tipus de construccions. En primer lloc, edificis de planta rectangular, que consten de planta baixa amb tres o quatre pisos, i algunes d'elles amb entresòl. Les cobertes d'aquests edificis són planes i transitables. En aquests edificis acostumen a viure varies famílies, per tant, edificis plurifamiliars. Acostumen a tenir un pati interior de ventilació. La planta baixa pot estar destinada a comerç o garatge i les plantes pis a un o més habitatges per replà. L'activitat comercial de la planta baixa amplia en alguns casos a la planta entresòl.

Les façanes presenten una composició de finestres i balcons i uns materials diferents de les cases o edificis que es troben en els carrers de Barcelona, de Vic, etc. En segon lloc, també podem destacar un altre tipus d'edifici relacionat amb la utilització de les aigües termals; no només destaquen les Termes Romanes i la Font del Lleó, també cal tenir present els balnearis, com a conjunt arquitectònic més important contrastant amb les parcel·les residencials del nucli antic. Són edificacions complexes, sovint modificades amb un jardí important a l'interior. En el cas del Balneari Broquetas, la zona de jardí queda tancada entre murs, donant al carrer de Vic i majoritàriament al carrer del Pont. Les plantes dels edificis estan distribuïdes en funció dels serveis que ofereixen: rebedor, salons, habitacions, banys, etc.

Les façanes principals que comuniquen amb la plaça són de composició més senzilla, amb elements i remats decoratius

Les façanes alineades al carrer presenten una composició d'elements i remats decoratius més senzilla. Finalment cal destacar aquells edificis que per la seva posició ocupen llocs emblemàtics com el Museu Thermàlia o l'Ajuntament; Són edificis de grans dimensions amb planta rectangular o irregular, amb coberta a varies vessants o transitable. Aquests edificis acostumen a tenir planta baixa amb dos o tres pisos d'alçada i les distribucions de cada planta són relativament complexes. Destaquen d'aquest conjunt, les Termes Romanes, el Museu Thermàlia, Can Alrich, la Font del Lleó, la façana del balneari Broquetas i el nou Ajuntament.

Història

L'origen de la Plaça de la Font del Lleó remunta a l'època romana, quan els romans construeixen el gran complex termal. En època imperial, aquest complex s'estenia per l'antic Hospital, actual Museu Thermàlia, part del Balneari Rius i pel Balneari Broquetas, fins a la Font del Lleó. L'edifici termal original quedava situat a mig pendent del terreny per tal d'aprofitar l'aigua termal que brollava de la part superior de l'actual plaça. Les termes perduraren fins a l'Edat Medieval, ja que es tenen dades documentades del segle X,

concretament de l'any 937.

Aquesta plaça ha estat anomenada en llarg del temps de diverses maneres: l'any 1880 duia el nom de plaça Major, degut a que era la plaça més important del poble. L'any 1917, dugué el nom de Plaça de la Constitució, i en arribar la República tornà a canviar de nom pel de Plaça de la República. Des de l'any 1939 fins al 1979 portà el nom de "Plaza de España", nom que li donà l'ajuntament franquista. L'any 1979, després de la mort de Franco i amb la tornada al poder del rei Juan Carlos de Borbon, passà a anomenar-se altre vegada Plaça de la Font del Lleó. Aquesta plaça, inclou des de fa anys, la plaça de Mercè Capsir, que es trobava situada davant del Museu Thermalia i la plaça Marc Savall just davant del Balneari Broquetes.

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric. Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.
- HERNÁNDEZ, J. i MONLEÓN, A.(2007). Visió històrica de Caldes de Montbui. pp 20-21. Ed. Ajuntament de Caldes de Montbui i Thermalia.
- LLOBET VALL-LLOSERA, Anton (1848). Documentos para la historia de Caldas de Montbuy (-). Ms. A l'Arxiu de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona
- MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.
- XALABARDER, Avelí (1914). Reseña histórica del Hospital de la Villa de Caldas de Montbuy. Barcelona
- XALABARDER, Avelí (1935). Caldes antic i modern (...). Edició pòstuma. Caldes de Montbui.

